

HAMABOSTEAN BEHIN

Etxetik gutxián irten arren Jon Troilope hamabostean behin abiatzen da libanderrara. Etxetik nure bat zeharbatu ditu ta hango kaleko behagoak dira eta disiratsukoak.

Posta zentraltik ezkerretara jo denak zeharrik, bilurra eta hospitala, bui, hoteleak.

Usai exotikoak tabernetatik etxetik iragaltzen kontartatu da inork begiratu ere egu ez diola inork begiratu ez diola inork begiratu ez.

Txanponik bai? agazabari galdegin diru zikinik gabe nora joango ginduzken ba? horra erantzuna. Labadora marxan ezarri erabihotxi ekarri ez duenez lehotxi begira zai.

Epakoi lerroari jarraitzen dio etxalerako bidet buruz ikasita hamabostean behin.

Etxeko egongela du buruan batzer oro ditu ezagun eta hura beti pagon ageri zaien paraja beti ageri paraja beti paraja.

Egongela hartan zenbat aldian gerdiko du Jon Troilope gurek bere betiko pasoraren oronima pasoraren oronima pasoraren oronima.

Hitzak eta doinuak: R. Ordorika

FERRUDINA

Erduruna sentiarazten zenuen lege aknesen sinitu nuen nik ere hainbeste eraso zentzugabe pairatur hura joko mela apaliko proiektu harek bezala.

Bentakoa zen ese asmo bakarra Mauriziarren kantu bat bezala zurekin aharzen nuen desio nola egin ordea zure fotok neukan oke alboan.

Ez naiz ni zurekin aharzu dena beste norbat inongo zenu hura.

Hura beste norbat inongo zenu ez ez nalezarik zurekin orotzen hala esan didate niri ere denbora eria doitu dena zaparrak kupidarik gabea.

Hitzak eta doinuak: R. Ordorika

AMILI bat

Amili bat ere gohiago goterik ez neukan, nahikoa, beram izutu ziren abendikato argitan galdera bat, besterik ez, egitiko nimenen.

Eperoen emandako orduak, batzuek beste, urtean, tautuñ bi nusen zure izener bezain galdera bat, ezer gutxi, egitiko nimenen.

Han inor ez zebilen, ixiltasuna zen gau hartan, ikusi al zemen argi gorri bat lehotxan galdera bat, nekez, egitiko zemenen.

Eta ez dago autotan joatea bezalakorik, oto zitaluzen, zure buruz aharzu beharren zinen eta, galdera bat, pogo, egitiko zemenen.

NORANTZA JOAN, BAINA NORANTZA JOAN.

Galzailerarena eginez aski du oraingoan, etojarri so egu eta hor doa bidan galdera bat, bakarra, egitiko zuenen.

Hitzak eta doinuak: R. Ordorika

ANTZINAKO LEKUETAN

Eguzkia joan da etxean atzekaldekik itzala zebian. Ez dago antzinerik, jende arrotza bakarrik antzinko lekuetan. Erresuma utzi dut, kampanedunaren arrasto barik, orotzen naiz.

Egun seimaltuan, bateko urrea eskuan abiatu nind, galdetza «Nur nauzu ala tokitz kano dena antzinko lekuetan?»

Bidatze xikinerik sentituko dut ongi etorria lagun berriragan.

Hitzak eta doinuak: R. Ordorika

EGUNAK ARGI, GAUAK ILUN

(Edo egin dezagun kantu zahar bat)

Egunak argi, gauak ilun beldun zebilt egun, chun urte, mila eta zazpirehun mende, ez hasundala ikusten nora joan huz aditxide?

Karta egidan jakiteko zer modua bitz haizen nobako fortuna itan dunan.

Hitzak eta doinuak: R. Ordorika

BERREZIKETAREN ZAILTASUNARI BURUZ

Mundutaren salbazioa hil ala bizikoa denean barberoenera joaten dira. Abangardiarren orpoth xoraturik joan gabe mila ditute.

Ez huake zerbera bat gainiz etorriko orain. Kausa zurearen alde borrokatu beharren buruz eta hartzen kontra ari dira. Uterri barreraren hortse doaz bidez edo ohe bila.

Hastekoak dela milurteko bu neurak bereen haurzapitara. Izan ere, dena pikutara joaten da gizonengatik. Gizonekin ezin da inolako estatutrik jaso.

Zorri saku bat asko da heuren aldean. Zaharntza aldeanok. Idiotak kontsumoan baino pentsatzen ez duzenak iraganen kondarrak. Ez dagoela denak akazterik, halegia. Ezin eguneru hili gauzak eusten. Ene! gizonik ez balego orduan bai pagotza. Ene! gizonik ez balego orduan zer.

*Hitzak: H.M. Enzenberger
Doinuak: R. Ordorika*

(Tantu hau, Jose Luis Aguiré, Bernardo Atxagak eta hainok modura gertatu, gure herri).

LAGUNARENDA

Ojibetioa izan nahi erretiko gurek ezet bat zabarter, mila zaiut baina hau esajeratzea ez al da?

Ibilizko modua izanen da edo edanean abila zaita mitegarria kamotok biluzen musean bagina kelmua egiten.

Inoren antzik ez baitu guzien pare izanda begira gogot da begiri moztarotoren bikerra etzanda.

Goardisloa galdu orduko hortse zatot: hau zeinena? inork ez dakiz zure moduan errotan beldarriakoa.

Segur naiz gurti haur ez dela espjionimo basamortuan gaueroekin ziartzatzen dut elkarrekin erromda betetzean.

Ba al dakizu zeu zaren etxe epela negu gorrian jende atean aparteko hurbiltza bakardadean

Perfekzioa duenik ez ei da non ordea zure akatsa interlokutore fina, lagun itzila goazen beste tabernara.

Hitzak eta doinuak: R. Ordorika

ETSASIA BESTEAK DIRA

Zenbat puntu argitu behar zituen espulietatik atera esan nahi baita, hala nola etxe baten falda eta —nolabait esan behar— norazkeren ibiluzi zirkulaparezik hartan zituen kezak, dezepioak ainitz dira. Eta besterik gabe oinez delat kamototatik eta hola ohiutak, denboraren manerak pasadizo hutsak besterik ez dira eguneroko itxanik.

Zenbat puntu argitu behar zituen espulietatik atera esan nahi baita. haragik gorritzen dituz ura, jende konbentzionala, mendiarri atzerapena deritzo, «tiudatekik irretzerik ez dago gaitxoa egiten naiz eta». Negus heltzer denen txupa beltza eta adidiekak beharrezko eginbesteko dituz ekintra titiklenen testu.

Esaiak besteak dira.

Hitzak eta doinuak: R. Ordorika

EZ ZAIT ATSEGINA (nire bihotz txikia)

Ez zait atsegina nire bihotz txikia Hain da leiala Hain da behurria.

Gaerdián beti bada ezagun bat abotxi diocan: ni baino gehiago zein da? Erpain moreak eta imintziak, nire artean diot: lasaitasuna topaterik ba al da?

Etxelarik eta eskaparatetik estazio urruak datoitki burua. Hemen nekeza da zozoz egitea Nire artean diot: beste inon bitziterik ba al da?

Ez zait atsegina nire bihotz txikia Hain da leiala Hain da behurria.

Hitzak eta doinuak: R. Ordorika

Traducciones: Bernardo Atxaga

